

Ujabb mozgalmat indítanak a szegedi rádióállomás megszerzéséért

Szeged mellőzése és a négy relé-állomás

(A Délmagyarország munkatársától.) Jelenítette a Délmagyarország, hogy a kereskedelmi minisztérium ismét foglalkozik a rádiószolgáltatás kibővítésének tervével és a hírek szerint rövidesen négy relé-állomás felállítására kerül sor. Szegedet — mint már jelentettük — ismét kikapcsolták a rádiókömbinációból. Szeged nem szerepel azok között a városok között, amelyekben a relé-állomások felállítását tervezik. Az illetékesek azt mondják, hogy Szegeden jól vehető a budapesti rádió műsora, itt tehát szükségtelen a relé-állomás, bár azt is mondják ugyanazok az illetékesek, hogy a relé-állomásokból idővel önálló leadó-állomások lesznek. Így tehát Szeged belátható időn belül nem juthatna a nemzetközi kultúrának ahhoz az eszközhöz, amellyel már minden valamirevaló és Szegednél jóval kisebb külföldi város is rendelkezik.

Mint emlékeztet, néhány hónappal ezelőtt már szó volt ezeknek a relé-állomásoknak a felállításáról és akkor is olyan hírek terjedtek el, hogy Szegedet mellőzi a kereskedelmi miniszter. A kérdéssel a törvényhatósági bizottság is foglalkozott és egyhangulag elhatározta, hogy felterjesztést intéz a miniszterhez. Nyomatékosan kéri a minisztert, hogy Szeged

det ne mellőzze, mert ennek a városnak van talán a legtöbb joga arra, hogy a fiókleadó-állomás felállításával szervesen bekapcsolódhasson a nemzetközi kultúra közvetítését jelentő rádióhálózatba. A város fölterjesztését Klebelsberg kultuszminiszter ajánlotta a kereskedelmi miniszter figyelmébe és Bud János miniszter akkor a kultuszminiszterhez intézett levelében határozott ígéret formájában ki is jelentette, hogy ha sor kerül a relé-állomások felállítására, elsősorban Szeged jöhet figyelembe.

Az a rideg mellőzés, amelyben a miniszteri ígérettel ellentétben Szeged most részesül, úgy a város hatósága, mint közönsége körében a legnagyobb feltűnést keltette. Értesülésünk szerint azok a körök, amelyek annak idején a közgyűlés napirendjére tűzték a relé-állomás kérdését, most ismét mozgalmat indítanak, hogy a város hatósága újból tiltakozzék Szeged mellőzése ellen és hivatkozva azokra a súlyos áldozatokra, amelyeket Szeged hozott az egyetemi építkezésekkel kapcsolatban a magyar kultúráért, erőlyesen követelje Szeged számára az első, vidéken felállítandó relé-állomást.

Ehrenfeld Magda izgalmas vallomása és szembesítése Klein Sándorral

A nyíregyházai gyilkosság főtárgyalásának második napja

Nyíregyháza, február 19. A nyíregyházai gyilkossági bűnügy főtárgyalásának második napja is óriási érdeklődés mellett zajlott le. A törvényszéki palota előtt a kíváncsiak serege tolongott, a folyosón Ehrenfeldné állott Magda leányával, bent a vádlottak padján görcsös szorongással ül Klein Sándor, a gyilkos.

A főtárgyalás legfontosabb tanujának,

Ehrenfeld Magdának

a kihallgatása következett. A leány feltűnő vallomást tett. Az elnök kérdésére kijelentette, hogy nyilvános tárgyaláson kíván vallani.

— Milyen viszonyban élt maga Klein Sándorral? — kérdezi az elnök.

— Pajtási viszonyban, — mondta Ehrenfeld Magda. Gyakran jártam a fatelepen és igyekeztem elcsúsztatni az irodai dolgokat. Klein Sándort találtam alkalmasnak arra, hogy bevezessen az üzleti ügyekbe.

— Valami bizalmasabb viszony nem fejlődött ki maguk között?

— Nem, kérem.

— Klein azt állítja, hogy maga 1928 óta belső bizalmas viszonyban állott vele.

— Ez nem igaz. Többször mondta, hogy feleségül akar venni, de én mindig kitérő választ adtam.

Az elnök: Maga azt mondta a rendőrségi vallomásában, hogy Klein Sándort nagyon szerette.

Ehrenfeld Magda: Mint barátot, mint pajtást szerettem, akivel az ember nap-nap után együtt van. Szimpatikus volt nekem Klein Sándor. Én őt becsületes embernek ismertem, nagyon bántott engem, amikor ő eltávozott a gyilkosság után és olyan híreket hallottam róla.

Az elnök: Maga levelezett is vele. Erre bizonyítékaink is vannak. Ezekben a levelekben olyan bizalmas megszólításban részesíti, hogy ez a pajtási viszony már sokkal többre enged következtetni.

— Nem kérem, — feleli a leány.

Az elnök: Klein Sándor magát a levelében kedves Magdának szólítja, tegezi.

Ehrenfeld Magda: Hogy mint írt és hogyan írt, arról én nem tehetek.

— Szóval ön fentartja a vallomását, hogy nem voltak bizalmas viszonyban egymással?

— Igen!

Ezután

a Stark Andorral történt dolgok

felől érdeklődik az elnök, de Ehrenfeld Magda ezekre a kérdésekre is határozottan tagadja, hogy

Stark erőszakoskodott volna vele. Azután arról beszélt a leány, hogy ő nagyon szimpatizált Klein Sándorral, sőt szerette is.

Az elnök újabb kérdésére Ehrenfeld Magda a leghatározottabban fentartja, hogy semmiféle belső viszony nem volt közte és Klein Sándor között.

Most Klein Sándort a vádlottak padjáról felhívja az elnök, hogy

szembesítse Ehrenfeld Magdával.

— Mondja a szemébe Ehrenfeld Magdának, amit tegnap nekünk elmondott — fordul Klein felé a bírő.

Klein Sándor ezt mondja:

— Az az észrevételem, hogy a szerelmi dolgokat a tanu elhallgatta. Magda különben is nem tudott arról, hogy én Starkkal verekedtem. Hogy szerelmes volt, kérem, én azt elmondanám, de nem így, a nagy közönség előtt. Állításaim igazolására adatokkal szeretnék jönni. Zárt tárgyalást kérek, mert olyan dolgokat szeretnék elmondani, amit nyílt tárgyaláson nem mondhatok.

Az elnök kiadja az utasítást, hogy a tárgyalótermet ki kell üríteni és elrendeli

a zárt tárgyalást.

A szembesítés zárt ajtó mögött folyik le Klein Sándor és Ehrenfeld Magda között. A zárt tárgyalás után vérvörös arccal jött ki a tárgyalóteremből Ehrenfeld Magda.

Szünet után az ügyész bejelentette, hogy Ehrenfeld Magda megeskütését ellenzi, és ellenzte a védő is. A bíróság mellőzte a tanu megeskütését. A következő tanu

Ehrenfeld Ilona

19 éves tanulóleány. Elmondja, hogy Klein Sándort csak az üzletből ismerte, míg Starkkal társaságban is találkozott. Arról, hogy Klein Sándor és testvére szerették egymást, semmit nem tud.

Az elnök ezután elrendeli Ehrenfeld Ilona és Klein Sándor szembesítését. Klein szemébe mondja a leánynak, tudott arról, hogy testvérét tegezte és vele is tegező viszonyban volt. Ehrenfeld Ilona megmaradt tagadó vallomása mellett.

Zoltán Tibor tűzfakereskedő a következő tanu, aki elmondja, hogy a vádlottat becsületes, jó munkatársnak, de indulatos embernek ismerte. Klein Sándor dicsekedett neki, hogy Ehrenfeld Magdával belső viszonyban van és egy alkalommal közölte vele, hogy Ehrenfeldné megtudta Magdával való belső ismeretségét. Azt mondotta,

Közkívánatra!

Szombat és vasárnap a diadalmas

Királynő férje

a legnagyobb komikus

MAURICE CHEVALIER

és a csodás hangja

Jeanette Mc. Donald

főszereplésével a Belvárosi Mozi-ban

hogy Magda anyja beleegyezett a házasságba, de a sógorok ellenzik. A tanu elmondja, hogy ő vette észre a telepen, hogy egy farakás idegen helyen áll és ő találta meg a farakás alatt elásva a holttestet. Az az ásó, amelyet Klein Sándor a holttest elföldelésénél használt, nem tartozott a fatelep szerszámai közé.

A tanukihallgatások során Gleich Lajos 25 éves fatelepi tisztviselő elmondja, hogy egy esetben a fatelepen a második irodahelyiségben kipirult arccal, szinte önkívületi állapotban látta feküdni Ehrenfeld Magdát, Klein pedig szintén felhevülve kiugrott az irodahelyiségből, majd bezárta az ajtót a leányra.

A tanut vallomására megeskütek.

Friedmann Ede 26 éves nyíregyházai kereskedő a következő tanu. Sem Klein, sem Stark nem volt a barátja, csak üzleti összeköttetésben voltak. Minden alkalommal csak rövid ideig tartózkodott a fatelepen, mint a fakatel ellenőrző tisztviselője. Így látta egyszer ott Ehrenfeld Magdát is, amint Kleinrel az íróasztal előtti padon csókolóztak.

Következő tanu Vancsisin József 42 éves raktári kifizető. A bűntény felfedezésekor ő is gyanúsított volt.

— Kleint milyen embernek ismerte? — kérdezi az elnök.

— Jó embernek, soha senkivel sem volt nézeteltérése — felel a tanu.

— Mikor költözött az irodába Klein?

— Tavasszal költözött ki a sezlónon aludt.

— Észrevette-e, hogy Klein szerelmes lett volna Magdába?

— Igen, észrevettem, mert mindig együtt voltak s állandóan együtt beszélgettek. Sokszor kijött Magda délután és ott maradt estig. Az iroda külső ajtaját behúzták, a függönyöket leeresztették s ott maradtak negyed 8-ig, fél 8-ig.

— Ki vitte a leveleket Magdának?

— Én vittem.

— Klein beszélt-e magának arról, hogy Magdával viszonya van?

— Arról nem beszélt. Mondtam neki, vegye el, de Klein azt felelte:

Én szegény fiu vagyok.

Tanu szeptember 1-én délután Starkot együtt látta Kleinrel. A kaput a tanu zárta be, amikor Klein és Stark elmentek gyümölcsöt szedni. Ez 6 és egy negyed 7 között volt. Tanu egy kosár gyümölcsöt vitt Ehrenfeldnéhez.

— Hallotta-e, hogy Magda menyasszony?

— Igen, hallottam, hogy a román gazdálkodónak a menyasszonya. Mikor ezt Kleinnek tudtára adtam, azt mondta, hogy nem baj.

— Levelezett-e Magda Szatmárról Kleinrel?

— Igen. Egy ilyen levelet Klein fel is olvasott előttem és feleségem előtt, hogy mi volt benne, nem emlékszem, csak azt tudom,

szerelmes levél volt.

Az elnök a tanut megesküti.

Következő tanu Vancsisin Józsefné.

— Sokat beszélgetett Magda és Klein? — kérdezi az elnök.

— Igen — felel a tanu —, igen sokszor láttam őket egymással beszélgetni és sokszor láttam este Magdát az irodába bejönni, ahol a külső ajtót bezárták és a rollót leeresztették. Magda ilyenkor mindig több óra után távozott a telepről és Klein rendszeresen hazakísérte.

— Van-e tudomása, hogy Magda egész éjjel ott lett volna a telepen?

— Erről nem tudok.

— Tud-e arról, hogy Magda szerelmes volt Kleinbe?

— Azt Kleintől hallottam, Magdától is hallottam, aki azt mondta, hogy

ha megtudná, hogy ő Kleint szereti, akkor az édesanyja kitagadná a vagyonból.

Elmondja, hogy a gyilkosság után Kleint idegesnek látta.

A tanut megesküti.

A tárgyalást holnap délelőtt folytatják.